

Sygn. akt IV CSK 311/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia [...] w P, działającego na rzecz M. R.,
X. R. i małoletniej Y. R.

przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń [...] Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 listopada 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 grudnia 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie „[...]” działające na rzecz trojga powodów wniosło o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 grudnia 2013 r. twierdząc, że skarga ta jest oczywiście uzasadniona, bowiem zadośćuczynienie zasądzone na rzecz powodów jest niewspółmiernie niskie w stosunku do stopnia doznanej krzywdy, wynikającej ze śmierci ich męża i ojca, za skutki której ponosi odpowiedzialność pozwany ubezpieczyciel.

Przyjęcie skargi do rozpoznania przez Sąd Najwyższy ze względu na przyczynę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. następuje w razie wykazania, w drodze przekonującej argumentacji prawnej, kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia i podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z dnia 14 stycznia 2014 r., IV CSK 428/13, niepubl.). O wystąpieniu takiej przyczyny nie przekonuje powtórzenie zarzutów powołanych w ramach skargi, ani ich akcentowanie w drodze zabiegów słownych, takich, jak opatrywanie ich określeniem „rażące”. Oczywista zasadność skargi nie może być skutecznie wykazana w drodze wywodów odpowiadających w istocie uzasadnieniu, choćby w zmodyfikowanej formie, podstaw skargi, a nie skupiających się na wykazaniu „oczywistości” w rozumieniu powołanego przepisu.

Ocena powołanej przez skarżącego przyczyny przyjęcia skargi, tak jak została ona przedstawiona w skardze, wymagałaby badania konkretnych przesłanek rozstrzygnięcia, a tym samym - jego prawidłowości oraz zasadności zarzutów, co na tym etapie postępowania nie jest dopuszczalne.

Określenie wysokości zadośćuczynienia przy orzekaniu na podstawie art. 448 k.c. mieści się w granicach znacznej swobody jurysdykcyjnej sądu meriti, a zasadniczym oczekiwaniem wobec tego sądu jest, to by ustalił on i rozważył wszystkie okoliczności i przesłanki, uzasadniające ocenę, że zadośćuczynienie, w określonej kwocie, powinno być przyznane. Podstawę zaskarżonego orzeczenia stanowiły - co wynika z jego uzasadnienia - wszystkie okoliczności sprawy,

zarówno te, które typowo są uwzględniane przy określaniu „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia, jak i te, które były w niniejszej sprawie specyficzne. Sama możliwość odmiennej oceny tych okoliczności nie stanowi przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania jako „oczywiście uzasadnionej”.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c., wniosku pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego nie uwzględniając, gdyż odpowiedź na skargę została wniesiona po terminie (art. 398⁷ § 1 k.p.c.), a zatem bezskutecznie (art. 167 k.p.c.).

[aw]